

Zelfoverwinning

**De moeilijkste opgave op aarde, die echter absoluut
noodzakelijk is wanneer we het eeuwige leven willen
verwerven**

**Een selectie van goddelijke openbaringen,
via het "innerlijk woord" ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal mijn Vader hem liefhebben. Ook Ik zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling Gods woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het Gods Wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord Gods, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen die dat het meeste nodig hebben.

Vertaald en uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.berthadudde.net>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezië, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het "innerlijk woord".

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles wat mij gezegd wordt op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

- BD.2083 Misbruik van de gaven die de mens van het dier onderscheiden
- BD.3244 Zelfkennis - Arbeid aan de ziel - Genade - Deemoed
- BD.3821 Dringende vermaning om de materie los te laten
- BD.4919 Deemoed - Arrogantie - Gevaar
- BD.5913 Strijden of dienen
- BD.6202 Levensopgave: dienen in liefde
- BD.6286 Strijd tegen begeerten en hartstochten
- BD.6359 De brede en de smalle weg
- BD.6738 Strijd om het bestaan is absoluut noodzakelijk
- BD.7110 Rijkdom of armoede zijn noch gunstig noch 'n belemmering om zalig te worden
- BD.7307 Geregelde zelfbeschouwing is nodig
- BD.7344 Onafgebroken strijd tegen de wereld
- BD.7367 Reiniging van het hart
- BD.7401 Matigheid
- BD.7530 Bewust werken aan de ziel
- BD.7736 Over matigheid en kastijding
- BD.7803 De geestelijke hoogmoed en het gevaar ervan
- BD.8064 Innerlijke zelfbeschouwing
- BD.8281 Het gevaar van arrogantie
- BD.8523 Voorwaarde om de voltooiing op aarde te bereiken
- BD.8571 Het doel van het bestaan op aarde als mens

BD.2083

22 september 1941

Misbruik van de gaven die de mens van het dier onderscheiden

Het ongestoorde levensgenot is doel en streven van de mens die nog in de donkerste geestelijke nacht op aarde leeft. En zodra hij dit verwezenlijkt, geniet hij ten volle van het leven en leeft dus alleen maar voor het lichaam, terwijl de ziel met lege handen vertrekt. En wanneer de mens zich tevreden stelt met alleen maar lichamelijk genot is deze toestand uitermate onvolmaakt te noemen. Dit getuigt van een puur materiële instelling, de mens is dan slechts een vorm zonder inhoud, hij is niet anders, dat wil zeggen: niet hoger te waarderen dan elk ander schepsel waaraan verstand en vrije wil mankeert, want deze laatste wordt door de mens niet gebruikt, of op een totaal verkeerde manier.

De gaven die de mens onderscheiden van het dier moeten als doel de positieve ontwikkeling van de ziel hebben, het gebruik ervan moet enkel en alleen de omvorming van de ziel tot stand brengen. De mens echter gebruikt deze gaven alleen om naar lichaam een luxueuzer leventje te leiden en dus misbruikt hij ze. De levenssituatie van ieder mens afzonderlijk is daarbij niet doorslaggevend, want reeds het streven naar de geneugten van het leven is misbruik van de levenskracht die hem wordt toegestuurd en de gaven die hem door Gods liefde worden geschonken.

Of het leven hem vervulling brengt of niet verandert niets aan het feit dat hij door zijn verlangen de duisternis van de ziel verergert, want het denken erover en het streven ernaar houdt de ziel van haar eigenlijke taak af. Dus het leven kan evenwel leeg blijven en arm aan aardse vreugden en toch brengt het hem geen vooruitgang voor zijn ziel omdat het verlangen op aards genot is gericht. Velen wordt de vervulling vaak geweigerd om hen van hun denken en streven af te wenden en te richten op het geestelijke beleven en toch vinden ze niet de weg naar het geestelijk rijk. Het hoogste doel blijft voor hen aards geluk. En zo'n instelling maakt het van God verwijderd zijn niet minder, is dus oorzaak van een onvoorstelbaar manco met verstrekkende gevolgen op het einde van het aardse leven. En dit tekort is niet meer goed te maken zodra de ziel het aardse lichaam heeft verlaten.

Anderzijds kan een korte tijd op aarde volstaan om het verzuimde in te halen, wanneer de mens de vorming van zijn ziel ernstig neemt. En daarom wordt de mens in zijn laatste levensjaren steeds vaker geconfronteerd met gelegenheden die hij maar hoeft te benutten en die hem, als hij bereid is, onvergelijkelijke zegen kan opleveren, want God laat zielen die op een dwaalspoor gebracht zijn, niet zonder

hulp, ook wanneer de mens deze niet aanvaardt, dat wil zeggen: door zijn instelling tegenover wereldse vreugden en aardse goederen zich naar de tegenstander van God wendt. Hij worstelt om diens ziel tot zijn dood. Steeds weer staat Hij met Zijn hulp klaar en leidt hem zo dat zijn gedachten op geestelijk gebied worden gericht. En steeds wordt zijn wil gelegenheid geboden te kiezen. Want dit is goddelijke liefde, die niet laat vallen wat zich van Hem wil losmaken.

Maar God zal nooit beslissend ingrijpen in de wil van de mens, maar wel duidelijk de mensen bij elkaar brengen die elkaar aan kunnen vullen, dat wil zeggen: Hij laat onwetende mensen in verbinding treden met diegenen die hen van dienst kunnen zijn door te onderwijzen en te informeren. Het is vaak een zware opgave zolang de wereld nog bekoort en de wil daardoor verzwakt is, om geestelijke waarheden aan te nemen. Maar af en toe zijn ook slechts kleine pogingen voldoende dat de mens er ontvankelijk voor wordt - en wel als de wereld hem karig bedenkt. Onvervuld verlangen kan er ook toe leiden dat het verlangen te boven wordt gekomen en dan was het vruchtbaar. De strijd tegen zichzelf, tegen de eigen begeerte, is de mens dan makkelijk gemaakt, doordat hem de vervulling onthouden bleef. En dit is ook een genade van God die tot een juiste beslissing van de wil kan leiden. Wat de mensen vaak zo bitter en hard van de hand wijzen, daarvoor zullen ze eens God danken als het tot het juiste resultaat heeft geleid - of het bitter berouwen, wanneer hun wil ook deze genade buiten beschouwing liet.

Amen

BD.3244

4 september 1944

Zelfkennis - Arbeid aan de ziel - Genade - Deemoed

Het grootste gevaar is er wanneer de mens opgaat in zijn eigen welbehagen, wanneer hij meent vergevorderd te zijn en zichzelf en de ontwikkeling van zijn ziel niet doorziet. Want dan ontbreekt het hem aan deemoed, die hij echter tegenover God moet betonen, wil hij Zijn genade ontvangen om verder te kunnen rijpen. Alleen wie zich klein waant, streeft omhoog, alleen wie zich zwak voelt, vraagt om kracht en als hij zeer deemoedig de hemelse Vader in het gebed tegemoet treedt, kan hem die kracht worden toegestuurd.

De mens moet voortdurend aan zichzelf werken en dat kan hij alleen als hij zichzelf beziet als gebrekkig, als hij zich van zijn fouten en zwakheden bewust is en probeert zich ervan te ontdoen. Elke trede naar de volmaaktheid moet moeizaam worden bevochten, want tegen z'n fouten en zwakheden te strijden vergt strijd tegen

zichzelf, tegen z'n begeerten, z'n hang naar de wereld, naar de materie, tegen z'n kwade driften, die de ziel het vrij laten van de geest bemoeilijken.

En deze strijd is niet makkelijk, zolang het lichaam nog eisen stelt die belemmerend werken op het rijpen van de ziel. Vooreerst echter moet de mens zichzelf doorzien, hij moet weten wat God wil en in hoeverre zijn wil nog tegen de wil van God gericht is. Hij moet weten dat God een volledige verandering tot liefde verlangt, dat er geen slechte gedachte in de mens opduiken en er dus geen slechte daad mag worden begaan, dat elke opwelling in het menselijk hart goed en gevoelig moet zijn, dat alle ondeugden moeten worden bestreden en de mens zichzelf tot zachtmoedigheid, vreedzaamheid, geduld, barmhartigheid en deemoed moet vormen.

Hij moet steeds acht slaan op zichzelf en hij zal zeker weer zwakheden en fouten vinden als hij de arbeid aan zichzelf serieus neemt. Hij zal geen welgevallen vinden in zichzelf, zolang hij op aarde vertoeft, want hij zal op aarde niet zo volmaakt worden, dat hij niets meer op zichzelf zou hebben aan te merken. Hij moet streven naar volmaaktheid zolang hij leeft en hij zal dit alleen maar doen zolang hij zich van zijn onvolmaaktheid bewust is - door strenge zelfkritiek en de vaste wil opwaarts te gaan.

En dus moet hij in diepste deemoed leven en zichzelf en zijn werk gering achten en des te inniger om het toesturen van genade vragen, opdat de kracht uit God tot hem komt en hem in staat stelt aan zijn ziel te werken, want: "Aan de deemoedige geeft God Zijn genade".

Amen

BD.3821

9 juli 1946

Dringende vermaning om de materie los te laten

Begrijp de tijd en richt uw leven daarnaar in. Wie zich in deze tijd niet van de goederen der wereld kan losmaken, zal het hard te verduren hebben in de laatste tijd voor het einde, want alles zal hem worden afgenomen, vooropgesteld, hij behoort niet tot hen die helemaal verworpen zijn, aan wie alles gegeven zal worden, opdat ze geheel en al met Mij breken. Dan moet Ik met geweld van u nemen wat u vrijwillig niet kon opgeven, als Ik u ervan wil redden om helemaal een prooi te worden van hem die uw eeuwige verderf wil. Want de aardse materie is zijn deel en mag dus nooit principe van uw leven zijn, veeleer moet u de materie slechts gebruiken om de hoognodige behoeften van uw lichaam te dekken, om uw zielen des te rijkelijker te kunnen bedenken, want dit alleen is nodig in de komende tijd omdat u nog maar een korte tijd rest tot het einde. Vult u die echter met de zorg om

uw lichamelijk welzijn dan zal de ziel karig bedacht worden en onuitsprekelijk te leiden hebben als Ik haar nog wil redden van de ondergang.

Ontneem het lichaam daarom al het overbodige en bedenk daarmee uw naaste die hulpbehoevend is, want de nood zal groot zijn doordat Ik dit toelaat. Onderken de laatste tijd voor het einde daaraan, dat er 'n grote nood over de aarde rondgaat, die u echter niet zult kunnen afwenden en die nog hoger wordt door mijn wil, door mijn laatste ingrijpen voor het einde. Dan zult u allen moeten beseffen dat Ik u alleen maar het hoognodige voor het lichaam niet wil ontnemen, dat Ik uw denken meer op de ziel, op het geestelijke, wil richten en dat u zich gelaten aan mijn wil moet onderwerpen. Let niet op het lichaam en zorg alleen maar voor uw ziel, dan neem Ik de bekommernis voor uw lichamelijk welzijn over en zorg voor u tot aan het einde, en u zult ook de laatste periode van uw leven kunnen verdragen, omdat Ik u help.

En dus maak u vrij van alle aardse materie, maak u er in uw hart los van en wat u bezit, deel dat gaarne met de naaste die hulpbehoevend is. En u zult ondanks de uiterlijk meest eenvoudige omstandigheden, geen gebrek hoeven te lijden, en u zult kunnen leven en werken omdat uw ziel dubbel ontvangt wat uw lichaam weggeeft. Ik moet u de aardse goederen ontnemen als u ze niet vrijwillig opgeeft. Ik moet het losmaken met geweld bewerkstelligen als u te zwak bent u er zelf van te ontdoen. Toch is het heel wat beter als u het scheiden ervan al tevoren in het hart voltrekt, als u zich niet meer tot slaaf van de materie laat maken, integendeel vrij uit uzelf alles aan Mij overlaat, als u alles wat u bezit aan Mij opoffert, dan geef Ik u terug wat u nodig hebt en maak u ook het aardse leven lichter, en u zult de tijd tot het einde goed gebruiken voor uw ziel.

Want als Ik u zeg dat uw leven nog maar kort is, waar zorgt u dan nog vol angst voor? Alle aardse goederen zult u moeten achterlaten met de dood van uw lichaam, maar de ziel blijft er nog aan geketend, ook in het geestelijke rijk, als zij zich er niet al van heeft losgemaakt op aarde. En daartoe wil Ik haar helpen opdat ze al op aarde leert te overwinnen en vrij wordt van elk verlangen ernaar.

Maak u los van de materie. Deze oproep laat Ik nadrukkelijker dan ooit weerklinken, want de zorg om uw ziel is het voornaamste in de komende tijd.

Amen

BD.4919

22 juni 1950

Deemoed - Arrogantie - Gevaar

De deemoedige schenk Ik mijn genade, de verwaande onttrek Ik haar - want de verwaandheid verstikt de liefde, terwijl de deemoed liefde wekt. En daarom komt ook de deemoedige mijn hele liefde toe die hem nu met genade zonder mate overstelpt. Voelt de mens liefde in zijn hart voor zijn medemens, dan kan hij tegenover hem niet aanmatigend zijn, maar beschouwt hem als zijn broeder en hij is hem van dienst uit liefde. Daarom zal ook de deemoedige werken van naastenliefde verrichten waarvoor Ik hem zegen en beloon - weer met mijn liefde en genade.

Wie arrogant is, diens hart is hard en gevoelloos, hij is niet behulpzaam, maar hij wil heersen en wordt daarom door Mij niet aangezien, omdat dit gevoel - de begeerte om te heersen - aanleiding was van de afval van weleer van Mij, die alleen door diepe deemoed tegenover Mij kan worden goedgeemaakt, bijgevolg de deemoed ook terugkeer naar Mij betekent.

Het geestelijke was diep gezonken door arrogantie - in het stadium als mens heeft het echter weer een bepaalde hoogte bereikt, waarbij nu echter het grootste gevaar bestaat weer in hoogmoed te vervallen, zichzelf iets aan te matigen, wat tegenover de medemens tot uitdrukking komt in liefdeloosheid. Dat de mens zich door de hoogmoed ook van alle hulpmiddelen berooft om opwaarts te klimmen, dat hij daardoor mijn genade verspeelt, is het grootste gevaar, waarop Ik u steeds opmerkzaam maak, opdat u niet weer in de diepte stort door eigen schuld. Alles wat verwaand is, hoort nog bij mijn tegenstander, die volhardt in de grootste weerstand tegen Mij en meent Mij ten val te kunnen brengen. Als eens de hoogste lichtdrager werd hij tot mijn tegenstander, omdat hij zich boven Mij verhief - hij geloofde zich boven Mij te kunnen stellen en stortte zo in de diepste afgrond.

De verwaandheid is de eerste schrede naar een bodemloze val, de deemoed daarentegen de ladder die omhoog leidt, de zekerste brug naar Mij - want wie Ik mijn genade schenk, bereikt zeker zijn doel, omdat mijn genade hulp betekent, mijn bijstand en mijn leiding.

Denk aan uw zonde van weleer, die u van Mij scheidde, denk aan mijn overgrote liefde, die u tot Mij wil trekken - denk aan uw zwakheid en onvolmaaktheid en denk aan de grote afstand waarin u zich bevindt, dan zult u in diepste deemoed uw hoofd buigen en verlangend uw handen naar Mij uitstrekken en dan pak Ik u vast met mijn liefde en genade en geef u alles wat u nodig hebt om de afstand tot Mij te verkleinen - om tot Mij te komen van wie u eens bent uitgegaan.

Doch wee, wanneer u zich nooit bewust wordt van de afstand tot Mij, wanneer u meent te verheven te zijn om tot Mij te bidden in diepste deemoed - dan kan er geen genade tot u komen, dan bent u nog in de macht van hem die u ten val bracht, dan

kunt u nooit vrij worden van de zonde van arrogantie van weleer, want zonder mijn genade kunt u nooit ofte nimmer zalig worden.

Amen

BD.5913

24 maart 1954

Strijden of dienen

Vergeet niet dat u strijden moet - of dienen. Maar de strijd mag geen strijd zijn tegen uw medemensen, tegen zwakken en weerlozen - ook niet dat de een tegen de ander ten strijde trekt om hem te overwinnen, ter wille van aards succes. Het moet een strijd zijn tegen u zelf, tegen fouten en ondeugden, slechte gewoonten en begeerten. Deze strijd is niet makkelijk en vergt al uw krachten, maar als u in deze strijd overwinnaar wordt, is u een heerlijke winst beschoren.

U kunt echter ook een andere weg kiezen om deze winst te verkrijgen, de weg van de dienende naastenliefde. Zodra u dienstbaar bent, overwint u eveneens uzelf, want u verandert vrijwillig uw wezen. De kracht die u nodig hebt om alle fouten en ondeugden af te leggen, verwerft u zich nu door werken van liefde en u ontvangt genade in ruime mate als u dienstbaar bent in liefde. Want u hebt nu op de eerste plaats de arrogantie overwonnen, u bent deemoedig geworden en kunt nu onbeperkt genade ontvangen. U hoeft geen strijd meer tegen uzelf te voeren zodra u dienstbaar bent in liefde, want dienen in liefde is slechts een andere vorm van strijden tegen zichzelf, maar met hetzelfde resultaat, de zege te behalen over al het onedele, over alle begeerten, over de liefdeloosheid.

Door strijden of dienen wordt de verandering van het wezen voltrokken in de mens, maar het dienen is heel wat makkelijker dan het strijden, en wie voor zijn medemensen steeds een broeder is die dienstbaar is, ondervindt heel wat minder weerstand dan de mens die zich de zelfoverwinning volgens plan ten doel stelt. Want van de kant van de medemensen wordt hem niet het geduld en liefde betoond die de eerste zich verwerft door zijn houding tegenover de medemensen. Daarom staat er ook: strijden of dienen, omdat degene die dient moeilijke innerlijke gevechten bespaart blijven, die de ander vaak heeft te doorstaan.

Een strijd met de wapens der liefde heeft altijd kans van slagen en de sterkere is waarlijk hij die in deemoed dienstbaar is, want hij bereikt sneller zijn doel omdat hij steeds veel genade en kracht krijgt, die degene die strijdt echter nog moet afbidden voor zichzelf, daar hij anders in de strijd tegen zichzelf het onderspit delft. Ze wordt hem ook door God op zijn gebed toegestuurd, zodat de verandering van zijn wezen hem kan lukken, die evenwel eerst dan tot stand is gebracht, wanneer

ook hij in liefde dient - wanneer zijn eigenliefde na harde strijd tot onbaatzuchtige naastenliefde is geworden, wanneer ook hij nu kracht en genade betreft door het werkzaam zijn in de liefde.

Amen

BD.6202

1 maart 1955

Levensopgave: dienen in liefde

Dit is uw levensopgave op aarde: dat u elkaar dient in liefde. U kunt u slechts opwaarts werken ten hogen door dienende liefde want alleen deze verhoogt de graad van rijpheid van uw ziel, alleen die stelt u in staat na de dood van uw lichaam in dat rijk binnen te gaan waar licht en gelukzaligheid is. Alle overige moeiten baten niets, wanneer u de dienende liefde achterwege laat, wanneer uw hart ongevoelig blijft, wanneer u zult willen heersen als u dienstbaar moet zijn. Alleen door dienende naastenliefde maakt u de zonde van weleer weer goed, waarbij u de liefde afwees, waarbij u voor uzelf de liefde verspeelde om nu hem te volgen die zonder enige liefde is, die in opstand kwam tegen Mij. Het aardse leven is u alleen met het doel gegeven dat u voor uzelf weer de liefde verwerft die u eens afwees, dat u laat zien dat u uw wezen wilt veranderen, dat u door te werken in liefde deze verandering van uw wil bewijst.

U kunt dus de liefde niet buiten beschouwing laten, wanneer u wilt dat u weer volmaakt wordt, wanneer u weer naar Mij wilt terugkeren en zonder einde gelukzalig zijn. Hiervan op de hoogte te zijn heeft voor u geen nut als u het niet in praktijk brengt. En daartoe wordt u steeds gelegenheid geboden en steeds zult u nood om u heen zien, steeds zullen zich hulpbehoevende mensen tot u wenden en uw hulp vragen. Laat ze dan niet bij u weggaan zonder hen geholpen te hebben zodra u dit mogelijk is.

En wees niet bezorgd dat u zelf gebrek moet lijden, want met de maat waarmee u meet zal ook u weer worden toegemeten. Maar gebruik ook uw verstand. Ook dat wil Ik u aanraden opdat u uw naaste niet meer schade doet dan goed. Want nood door eigen schuld moet ook zelf worden opgeheven als er de mogelijkheid toe is. En als de mens bereidwillig is, kan hij deze mogelijkheid ook steeds zelf van Mij afsmecken. U zult dus onderscheid moeten maken tussen nood en lichtzinnigheid. Nood moet u wel lenigen maar nooit de mens stijven in lichtvaardigheid, die een groot kwaad is en daarom nooit gesteund mag worden. Maar waar de liefde helpend ingrijpt zal de nood ook snel verholpen zijn, want wanneer Ik enerzijds liefde zie en dankbaarheid anderzijds, help Ik een handje.

Geen mens is door Mij verlaten en zo hij zich tot Mij zelf wendt, wordt hem ook een weg gewezen die uit alle nood leidt. Wie zich echter alleen op de medemens verlaat, heeft niet de ware aanspraak op hulp en de nood moet hem tot inzicht brengen dat hij zichzelf moet veranderen. Want vaak is de nood het opvoedingsmiddel voor de mens, dat Ik gebruik om hem voor Mij te winnen, opdat de nood hem naar Mij toe drijft, dat ze hem aan Mij laat denken en hij zijn toevlucht tot Mij neemt, die hem nu nimmer zal teleurstellen.

Ik wil dat alle mensen zalig worden en evenzo wil Ik ook dat ze Mij zullen kennen. Maar veel mensen denken niet aan Mij zolang het hen goed gaat op aarde en daarom bevinden ze zich op een weg die naar beneden voert, naar mijn tegenstander. Alleen door nood kan Ik zo op dezen inwerken, dat ze omkeren en Mij als doel nastreven, dat ze hun handen vragend naar Mij opheffen om hulp. En zo'n roep zal Ik horen en hun hulp zenden wanneer het tijd is. Werk in liefde zolang u op aarde leeft en geef wat uw naaste ontbreekt. En Ik wil u zegenen en alles wat u in liefde uw naaste geeft.

Amen

BD.6286

16 juni 1955

Strijd tegen begeerten en hartstochten

Dood al uw begeerten en u zult rijp worden in de kortst mogelijke tijd. Als u de wil hebt volmaakt te worden, zult u alles moeten overwinnen wat u nog naar beneden, de diepte in trekt. En al deze begeerten en hartstochten kleven u nog aan uit de periode van uw ontwikkeling voordat u mens was en die u daarom op aarde nog veel last bezorgen, omdat door die aandriften en begeerten mijn tegenstander op u inwerkt, die daardoor de terugkeer naar Mij verhinderen wil. Deze driften en begeerten zijn echter een belemmering voor de vereniging met Mij, omdat het niet-goddelijke eigenschappen zijn die een volmaakt wezen niet hebben kan en die daarom eerst overwonnen moeten worden voordat een vereniging met Mij kan plaatsvinden.

De mens moet nu strijden tegen elk verlangen dat de materie betreft, want steeds is daarmee een begeerte verbonden iets te bezitten wat hoort bij het rijk van mijn tegenstander, wat dus dient om de zinnen te bevredigen, het doet er niet toe wat het ook mag zijn. Zodra de lichamelijke zinnen van de mens zich eraan verlustigen, zijn het begeerten die hun vervulling op aardse wijze vinden. Alles wat de mens lichamenlijk welbehagen verschaft behoort daartoe, als het door de mens met alle

kracht zelf wordt nagestreefd en er daarom voor geestelijk streven de reden ontbreekt: het besef van de vergankelijkheid van al het aardse.

Maar de mensen worden door Mij ook aards bedacht en dat ook rijkelijk, zodra Ik hun geestelijk streven zie, zodra hun liefde Mij geldt en het nader komen tot Mij hun voornaamste doel is. Dan schenkt mijn liefde hun rijkelijk en ook hun aardse leven zal gezegend zijn en hun alles bieden, omdat het hen niet meer schaadt, omdat het hun zinnen niet kluistert. Zodra echter de begeerte naar aards genot, bezit en vermaak nog sterk is in de mens moet hij daar strijd tegen voeren, want deze begeerten zijn de wapens van mijn tegenstander, die hem dikwijls helpen de overwinning te behalen. Nochtans zal de mens niet ongeschikt worden voor het leven op deze aarde, veeleer zullen zijn krachten groeien, maar hij zal ze anders gebruiken. Hij zal geestelijk willen werken en alleen daarin zijn bevrediging vinden, echter dadelijk verzwakken door zijn blik weer naar de wereld te keren wanneer hij daar iets ziet wat hij graag zou willen bezitten.

Daarom "heeft het hemelrijk geweld nodig en alleen hij die geweld gebruikt, trekt het naar zich toe". De aarde is het rijk van de gevallen geesten, ze is het rijk van mijn tegenstander. Wie daar ernstig over nadenkt, zal ook weten dat al het begerenswaardige van de materiële wereld altijd alleen maar het voldoen van de tol aan hem vereist en dat, wie deze tol betaalt ook hem zal toebehoren. Hij zal ook weten dat er geen compromissen kunnen bestaan tussen Mij en hem, dat Ik u geheel en al opeis en dat de mens die nog met een oog naar de wereld van mijn tegenstander lonkt, bezwaarlijk met Mij in contact zal komen.

U mag u niet gevangen laten nemen door de wereld. U moet uzelf controleren op de dingen u nog begerenswaardig voorkomen en nu moet u de begeerte ernaar serieus onderdrukken. U mag er niet aan toegeven, maar u mag gerust genieten van wat Ik zelf u schenk. U mag u verheugen over datgene wat u ontvangt zonder het begerig te hebben nagestreefd, u mag u verheugen over datgene wat mijn liefde u geeft, omdat u van Mij bent - omdat u uw levensdoel hebt ingezien en nu bereid bent Mij te dienen.

Maar stel u zich ermee tevreden en onderdruk elke begerigheid die opduikt en zie daarin altijd slechts een val die mijn tegenstander voor u wil zetten om u voor zich terug te winnen. Zonder innerlijke strijd zult u geen overwinnaar over hem worden. Is uw streven echter op Mij gericht, dan hoeft u niet meer te strijden, want dan lokt de wereld u niet meer. Dan is uw verlangen op de hemel gericht, dan heeft de materie de heerschappij over u verloren. Dan leert u haar versmaden, ze moet u dienen omdat u de baas over haar bent geworden.

Amen

BD.6359

19 september 1955

De brede en de smalle weg

De weg die u op aarde gaat, kan heerlijk, aangenaam en rijk aan genoegens zijn, maar ook erg moeizaam en zwaar - en meestal kiest u de makkelijke vlakke weg en geniet van alles wat deze weg u aan vreugden en genot biedt. U schrikt terug voor de weg die erg moeizaam is en vraagt niet naar de eindbestemming van de weg die u bent opgegaan. Voor het ogenblik is het voor u voldoende de heerlijkheden te kunnen genieten die de brede weg u belooft - maar u denkt er niet aan waar hij heen leidt.

Steeds echter splitsen zich er smalle wegen af en steeds staan er op deze splitsingen boden die u toeroepen en vermanen om die wegen te gaan die weliswaar niet vlak zijn, integendeel een klim vereisen, en waarvoor u kracht moet gebruiken om de klim aan te kunnen. De boden beloven u echter ook een heerlijk doel, ze verzekeren u dat u de vele moeiten van de weg niet tevergeefs op u neemt, dat het doel u rijkelijk zal belonen voor alle lasten die deze smalle weg van u vergt, voor alles waar u afstand van moet doen.

Steeds weer hebt u gelegenheid van de grote brede weg af te gaan, want steeds weer ontmoet u deze boden die u waarschuwen om uw weg niet voort te zetten en die u proberen over te halen de weg op te gaan die naar boven leidt. U moet hun gehoor schenken, u moet er ernstig over nadenken dat u zich in gevaar bevindt door onverstoorbaar de weg verder te vervolgen die nooit ten hogen kan leiden omdat hij geen inspanningen van u vergt, wanneer hij schijnbaar horizontaal verder gaat, maar steeds meer naar beneden, de diepte in, voert.

U moet steeds zelf gaan twijfelen wanneer uw aardse leven u vervulling brengt van uw verlangens, want u moet toegeven dat het steeds slechts wereldse vreugden zijn die u begeert en u verschaft. Vreugden die vergaan als droombeelden waarvan voor u niets waardevols overblijft, veel meer in u een gevoel van banaliteit en van onbehagen achterlaten wanneer u uzelf ernstig aanpakt.

De grote weg waarover u loopt is wel door bloemrijke hagen omzoomd en u voelt u behaaglijk in zo'n omgeving, maar het is niet iets echts, het zijn slechts voorspiegelingen en verhullingen die voor u dat, wat erachter ligt, moeten bedekken en u zou schrikken wanneer u er doorheen zou kunnen kijken en het moeras ontdekken dat deze bloemrijke hagen enkel maar moeten verbergen.

De wegen echter die opwaarts leiden, vergen het overwinnen van oneffenheden en het is niet gemakkelijk zulke wegen te begaan, doch bovenaan wenkt een heerlijk

doel de wandelaar, hij ziet een licht boven zich stralen dat onvergelijklijk weldadig over hem uitstroomt en dat hem alle moeiten doet vergeten.

En de reiziger weet dat dit geen schijnlicht is, hij weet dat het ware vaderland hem verwacht dat hem dan alle heerlijkheden zal bieden. En hij legt graag en opgewekt de moeizame weg af, hij let niet op ongemakken, want voortdurend ontvangt hij kracht van boven en daarom bereikt hij ook zeker zijn doel. Hij keert terug in het vaderhuis om daar voor eeuwig gelukzalig te zijn en te blijven.

Amen

BD.6738

16 januari 1957

Strijd om het bestaan is absoluut noodzakelijk

Een rustig leventje zou voor de meeste mensen geestelijke stilstand, zo niet achteruitgang betekenen, want de mens zou dan zelden gaan werken aan zijn geestelijke voltooiing, omdat het aards bestaan hem volledig vervult, dat wil zeggen: voor hem voldoende is wanneer het hem biedt wat hij nodig heeft. Zijn eigenliefde zou dus steeds gevoed worden en ook het lot van zijn medemens zou hem dan geen gelegenheid bieden om dienend en onbaatzuchtig werkzaam te zijn.

Het leven op aarde is een proeftijd voor de wil van de mens, maar om zich te kunnen beproeven, moet hij van verschillende kanten uit worden aangespoord. Dus moet elke aandrift in de mens worden aangesproken en moet de wil nu bepalen aan welke aandriften hij gevolg geeft. En dat vereist ook een zich voortdurend veranderende levenssituatie het vereist voortdurende aansporingen en voortdurende mislukkingen, die de mens nu tot een bewuste strijd in het leven weten te bewegen, die alleen maar aards gericht kan zijn, maar die ook op het innerlijk leven van invloed kan zijn.

De mens kan dus alle gelegenheden negeren. Pas de voortdurende strijd om het bestaan laat de mens actief worden - aanvankelijk alleen zijn levenskracht opeisend, maar die hij ook kan gebruiken om geestelijke kracht te verwerven. Een bestaan op aarde zonder moeite zou alleen in de zeldzaamste gevallen in het hart van de mens liefde ontsteken die de mens aanspoort om in liefde te werken. De mensen zouden slechts een lui leventje leiden en een doel van hun bestaan niet onderkennen dat bestaat in de verandering van eigenliefde tot naastenliefde. Want hij ziet de naaste in even goede levensomstandigheden en ziet geen aanleiding tegenover hem liefde te betonen.

Maar anderzijds kan hij zich een rustig aards bestaan bezorgen, wanneer hij zich inspant de ongelijkheid die onder de mensen bestaat in liefde op te heffen - wanneer

hij dus noodsituaties, die er ter wille van het rijper worden van de ziel moeten zijn, probeert op te heffen door onbaatzuchtige liefdewerken en zichzelf dus in een staat van rijpheid plaatst, die hem een zorgeloos aards bestaan verzekert omdat hij als het ware de wilsproef op aarde heeft doorstaan: de verbinding met Mij tot stand te brengen door de liefde - wat zin en doel van het leven op aarde is en blijft.

De aarde is de rijpingsplaats voor het geestelijke dat in een nog zeer onrijpe staat de aarde betreedt: dus kan ze nog geen paradijselijke verblijfplaats zijn door mijn wil, maar ze zou het kunnen worden door de menselijke wil - wanneer eenieder er alleen naar zou streven om eerst zijn opgave op aarde te vervullen en zich te vormen tot liefde.

Daartoe moeten hem echter ook de mogelijkheden worden verschaft die daarin bestaan onbaatzuchtige hulp te verlenen aan de medemensen die zich in nood bevinden. Want daarin moeten ze hun liefde tot Mij en tot de naaste bewijzen. Maar dan kan ook ieder mens er zeker van zijn dat er steeds minder noden en zorgen op hem zullen drukken en dan zou ook de aarde waarlijk een paradijselijke verblijfplaats zijn voor alle mensen als liefde alles zou vervullen. De aarde is een scholingsplaats die ieder mens moet doorlopen. Hij betreedt ze onrijp en geheel rijp moet hij haar weer verlaten. En steeds zal 'n succes ook 'n inspannend werk vooropstellen, steeds zal een zege een eerdere strijd bekronen. Maar het doel is iets wondermoois en de wil van de mens kan dit doel bewerkstelligen.

Amen

BD.7110

3 mei 1958

Rijkdom of armoede zijn noch gunstig noch 'n belemmering om zalig te worden

En of ook de mooiste aardse verwachtingen voor u in vervulling gaan, of u opklimt tot eer en aanzien, tot de grootste wetenschappelijke roem, of aards geluk u ook beschoren is - aan dit alles komt een eind op het moment van uw dood, en u neemt er niets van mee naar de overkant, in het rijk hierna. U zult er integendeel dubbel armzalig aan toe zijn wanneer u geen geestelijke schatten kunt laten zien, die voor u duizendmaal de plaats innemen van aardse rijkdom.

Het zal maar zelden voorkomen dat een mens die op aarde alles bezat, ook naar het geestelijke heeft gestreefd - die wel aardse goederen de zijne noemde, maar deze ook heeft gebruikt volgens de wil van God, die zich er niet door liet beheersen. Meestentijds zijn de harten van hen die aards rijk bedacht zijn, verhard. En zoals het

met de toestand van het hart is, is ook de toestand van de ziel na de dood van het lichaam.

De aarde en het geestelijke rijk zijn totaal verschillend daaraan zouden de mensen steeds moeten denken. En zo moesten ze ook nooit diegenen benijden aan wie het aardse bestaan volkomen bevrediging schenkt. Want zo'n aards bestaan is geen garantie voor dezelfde toestand in het rijk hierna. Daarentegen kan aardse armoede en onaanzienlijkheid er veel toe bijdragen de ziel te louteren, en in licht en luister kan zo'n ziel door de poort de eeuwigheid binnengaan. Maar hoe de aardse omstandigheden ook mogen zijn waarin de mens volgens het lot werd geplaatst, hij heeft steeds de mogelijkheid geestelijk rijper te worden, want in elke situatie van het leven zijn hem de middelen ter hand gesteld die zijn ziel helpen zich te louteren. Maar ook zijn armoede en leed geen garantie voor een leven in gelukzaligheid, noch is een aards leven dat bevrediging schenkt een belemmering voor zo'n eeuwig leven.

Het hangt alleen van de wil van de mens af of deze geestelijk gericht is en zich zodoende elke levenssituatie ten nutte maakt voor zijn ziel. Het ligt er alleen maar aan, of de mens de verbinding met God tot stand brengt, waartoe hij in elke levenssituatie wordt aangespoord. Alleen bestaat het gevaar dat de gedachte aan God wordt teruggedrongen wanneer de mens zich tevreden gestemd voelt over zijn aardse leven of als hij steeds grotere aardse successen probeert te behalen, zoals echter omgekeerd ook diegenen aan wie het aardse leven elke vervulling ontzegt, een vijandige instelling kunnen innemen tegenover het noodlot en zo ook zonder geloof verder leven, er dus evenzo geen geestelijke successen te boeken zijn bij het einde van hun leven.

Toch is het heel wat makkelijker de weg van de positieve ontwikkeling te gaan voor die mensen die minder bevoorrecht schijnen tijdens hun aardse bestaan, want van dezen wordt als het ware het - door het lot bepaald - afstand doen van materiële goederen geëist. Ze hoeven zich er alleen maar in te schikken, of hun innerlijke wensen tot zwijgen te brengen en zijn dan aanzienlijk in het voordeel tegenover diegenen die, door het lot bepaald, in geluk en overvloed leven.

Daarom hoeft een arme niet steeds beklaagd - en nog veel minder moet de rijke benijd worden, want alleen dat is van waarde wat de ziel van de mens voor zichzelf verwerft. Is echter het uur van de dood gekomen, dan blijft al het aardse achter en dan is het heel wat makkelijker van de wereld afscheid te nemen wanneer er niets voorhanden is wat de mens nog aan de aarde bindt, wanneer hij zich geheel vrij kan maken van de materie - wanneer aardse zaken het denken van de mens niet drukken en die hem zijn heengaan moeilijker maken en hem alleen maar hinderen zich uitsluitend met God te verbinden - met mijn rijk.

Wat het aardse bestaan u ook bieden mag, het valt weg op het ogenblik van uw dood. Wat u echter gedurende het aardse bestaan in ontvangst hebt genomen uit het geestelijke rijk, blijft bestaan. En u kunt alleen maar geestelijke goederen bekomen, wanneer uw hart zich los maakt van materiële schatten, wanneer u te allen tijde bereid bent ze weg te geven - uit liefde tot God en tot uw naaste.

Dan zult u steeds meer ontvangen dan u hebt weggegeven, dan zult u uw geestelijke rijkdom vergroten, want dan zult u ook aardse rijkdommen goed gebruiken, dat wil zeggen: volgens Gods wil voor werken van barmhartige naastenliefde. Dan echter hoeft u ook het uur van de dood niet te vrezen, want u zult niet sterven, maar het eeuwige leven binnengaan.

Amen

BD.7307

13 maart 1959

Geregelde zelfbeschouwing is nodig

Keer in uzelf en herken uw zwakheden. Een regelmatige zelfbeschouwing heeft u erg nodig, want u mensen bent u er niet van bewust dat u nog zeer onvolmaakt gevormd bent omdat u de staat van uw ziel niet aan kritiek onderwerpt maar al tevreden bent wanneer alleen uw buitenkant naar eigen goeddunken in orde is. Maar dit laatste draagt er niet toe bij de rijpheid van ziel te vergroten, dat een eigen arbeid vereist wil dit succes opleveren. En het is nodig dat u weet hoe uw gesteldheid moet zijn en hoe u geaard bent. Daarom moet u zich herhaaldelijk rekenschap geven - u moet zelfkritiek uitoefenen en als maatstaf steeds mijn geboden van de liefde tot God en de naaste nemen, dan zult u zich spoedig bewust worden van uw zwakheden en gebreken, die nu helder en duidelijk tevoorschijn komen wanneer u van plan bent uw wezen serieus te veranderen. En dit moet u goed onthouden, dat het de ernstige wil van het hart moet zijn, niet alleen maar voornemens die de mond uitspreekt, naar buiten, waardoor het hart echter niet geraakt is.

U mensen bent allen nog te werelds ingesteld en dat heeft tot gevolg dat de onbaatzuchtige naastenliefde maar heel weinig beoefend wordt, omdat de mens die nog te zeer met de wereld verbonden is, steeds eerst aan zichzelf denkt, eer hij aan zijn naaste denkt. Is het u echter ernst dat uw ziel tot rijpheid komt, dan zult u zichzelf ook heel open en eerlijk uw zwakheden en gebreken moeten bekennen en proberen daar tegen te strijden om een verandering tot stand te brengen en uzelf de ernst van uw wil te bewijzen, want alleen de ernstige wil verzekert succes, terwijl een oppervlakkige poging niet als zodanig wordt beschouwd en ook geen resultaat voor de ziel kan betekenen. Op elke manier kunt u wel geholpen worden zodat u bijstand ondervindt, zowel bij uw willen als ook bij het handelen, maar u zult toch

zelf de eigenlijke arbeid aan uw ziel moeten verrichten en daar hoort een beschouwen en herkennen van zichzelf bij, daar hoort de volledige ernst bij van een zelfonderzoek, dat u nu ook zal onthullen waar u nu aan het werk moet, wat u dan ook zeker lukken zal want u ondervindt dan in hoge mate geestelijke ondersteuning.

De ernstige wil betekent alles en deze ernstige wil wordt ook beoordeeld door Hem, Die door u moet worden bemind boven alles en Die u ook de liefde voor uw broeders en zusters heeft bevolen, die ook Zijn kinderen zijn en aanspraak maken op dezelfde liefde van u. Maar daaraan laat u het allen ontbreken en daarom zult u steeds weer vermaningen moeten aanhoren om uzelf te onderzoeken. Want als u geholpen moet worden dan zult u eerst moeten weten waar hulp nodig is. En pas wanneer u uzelf doorziet, wanneer u zelf moeite doet uw wezen te herkennen dat nog ver af is van de volmaaktheid, pas dan zult u zich inspannen die te bereiken, ofschoon dit nog een wilskracht van grote standvastigheid vergt. Toch is dit mogelijk met geestelijke ondersteuning zodra wordt ingezien dat u van goede wil bent en serieus uw voltooiing nastreeft.

Amen

BD.7344

23 april 1959

Onafgebroken strijd tegen de wereld

En wanneer u de vreugden van deze wereld begeert, denk er dan aan dat er geestelijke vreugden voor u verloren gaan, omdat u beide tezamen niet kunt bezitten - het geestelijke en het aardse rijk - want: "mijn rijk is niet van deze wereld". De vreugden die de aardse wereld u biedt zullen steeds alleen het lichaam bevredigen, maar niet de ziel die wat anders nodig heeft om gelukzalig te worden. Die niet met aardse genoegens afgescheept kan worden, maar geestelijk voedsel nodig heeft om zalig te worden. Let daarom steeds op uw begeren, dat het niet de overhand krijgt en het verlangen van uw ziel doodt. Let er steeds op dat aardse vreugden u niet afhouden van het geestelijk streven, dat ze er als het ware tegengesteld aan zijn, dat in dezelfde mate het geestelijk streven van de mens afneemt, wanneer hij tracht zichzelf - dat wil zeggen: zijn lichaam - lichamelijke genoegens te verschaffen. Denk er daarom altijd aan dat "mijn rijk niet van deze wereld is".

Wat u dus vreugde geeft of begerenswaardig voorkomt en nog tot deze wereld behoort, zal voor u nog een kleine hindernis betekenen op de weg naar boven, naar het geestelijke rijk. Van Mij uit is u niet alles verboden, alleen mag het gevaar niet aanwezig zijn van de weg naar Mij af te raken. Zolang dit gevaar niet bestaat, kunt u ook uw lichaam geven wat dit verlangt. En dat moet u zelf vaststellen of en in welke mate u gehinderd wordt in de omgang met Mij, in het ijverig streven naar

mijn rijk en zijn gerechtigheid. En als u zich nu een gelegenheid laat ontgaan die uw ziel een geestelijke verzadiging zou hebben kunnen bezorgen, alleen maar om uw lichaam een weldaad te bezorgen, dan is dit een onrecht tegenover uw ziel die eveneens gebrek lijdt en een versterking nodig heeft.

Wie naar het geestelijke streeft, zal nooit het geestelijke rijk of het welzijn van zijn ziel terzijde schuiven. Hij zal beide steeds op de eerste plaats stellen, hij zal niet anders kunnen dan eerst aan zijn ziel te denken en hij zal aan het lichaam niet veel aandacht schenken voordat hij zijn ziel heeft verzorgd. En wat hij dan voor zijn lichaam doet is juist, ook voor mijn ogen, want hij dacht eerst aan mijn rijk en mijn wil, voordat hij aandacht had voor zijn aardse bestaan en dat is juist en ook in overeenstemming met mijn wil. Want Ik heb u in deze wereld geplaatst, omdat u daarin moet rijpen. En uw ziel zal daar ook rijp in worden wanneer u steeds mijn wil voor ogen houdt en op aarde hiernaar leeft. En mijn wil zal steeds zijn dat u uw ogen naar Mij opheft, dat u er naar streeft om bij Mij te zijn, dat u verbinding zoekt met Mij, dat het geestelijke rijk u dus in de ban houdt en u zich niet ter wille van de aardse wereld weer begraaft in de materie die uw dood is.

En wanneer grote aardse verleidingen u prikkelen, wees dan steeds waakzaam dat u geen schatten van uw ziel verliest, dat u vrijwillig opgeeft wat uw ziel al in bezit had genomen, dat u geen acht slaat op haar verlangens en haar nood laat lijden ter wille van aards bezit of aards genot. De wereld is uw vijand. Probeer haar de baas te worden en maak haar dienstbaar aan uzelf, maar laat haar niet de baas worden over u, aan wie u zich onderwerpt en daardoor verliest i.p.v. te winnen. Blijf in voortdurende verbinding met het rijk dat niet van deze wereld is en u zult waarlijk overwinnaar zijn over de aardse wereld. Ze zal u dienen om u te voltooien, omdat dit alleen uw doel is.

Amen

BD.7367

19 mei 1959

Reiniging van het hart

In mijn huis wil Ik alleen de heerschappij voeren en daarom moet u er tevoren alles uit hebben weggeruimd, als u Mij in uw hart wilt opnemen. Want dan mag er voor de ander geen plaats meer zijn, omdat Ik niet zijn kan waar hij nog vertoeft. Het is wel een moeilijke opgave voor u om uw hart helemaal te reinigen, alle begeerten af te leggen, alle fouten en zwakheden te bestrijden en voor Mij het hart als woning in te richten, waar alles licht en helder is en Ik nu daarin kan wonen om u gelukkig te maken, nu al op aarde en ook eens in de eeuwigheid. Want mijn aanwezigheid levert u deze gelukzaligheid op. Mijn tegenwoordigheid blijft niet zonder uitwerking. Mijn

tegenwoordigheid betekent voor u toenemende rijpheid van de ziel, wijsheid en kracht, om te volbrengen wat voor u tevoren onmogelijk was. Wanneer Ik in u kan zijn, zult u zich ook niet meer eenzaam en verlaten voelen, dan weet u dat u aan het hart van de Vader veilig geborgen bent, dat er geen gevaren meer voor u dreigen, dat mijn tegenstander u niet meer in het nauw kan brengen en dat u steeds dichterbij uw voltooiing bent omdat nu de vereniging met Mij voor u zeker is, die alles voor u betekent.

Maar eerst moet u uw harten reinigen. U moet alles doen om diegene te verwijderen die u voor eeuwig graag zou willen bezitten, maar die uw verderf is. Maar Ik wil eveneens mijn intrek bij u nemen en u voor altijd bezitten. Maar delen kan Ik niet met hem. Uw hart moet geheel en al mijn eigendom zijn, en dat kan alleen maar wanneer uw liefde Mij geheel en al toebehoort en dat betekent zoveel als dat u niets anders meer zou begeren en zou willen bezitten dan Mij alleen. Dus moet al het aardse verlangen gedood zijn. U mag niets meer verlangen dan alleen nog kinderen van uw Vader te zijn, om als kinderen met uw Vader om te kunnen gaan. En bij een innige omgang hoort ook een innige vereniging. Het kind moet in de nabijheid van de Vader zijn, de Vader moet bij Zijn kind zijn, dus intrek nemen in uw hart.

U bent niet op de hoogte van de gelukzaligheid die het kind voelt, wanneer het zich geheel en al geborgen weet in de armen van de Vader, wanneer het geen vrees meer heeft, geen nood, geen tegenspoed en geen vervolging meer hoeft te vrezen, wanneer het de vrede in zichzelf heeft gevonden die alleen innige vaderlijke liefde het kind bereiden kan. En deze vrede kunt u allen bereiken wanneer het u er ernstig om te doen is, uw hart te zuiveren, opdat u Mij daarin kunt opnemen. Elke angst zal van u wijken. De onrust zal u verlaten. Zwakheden en lijden zult u niet kennen. In kracht en duidelijkheid zult u uw weg gaan omdat u niet meer alleen gaat, maar onder mijn voortdurende begeleiding uw aardse levensweg aflegt en dus ook uw vijand - mijn tegenstander - u niet meer in het nauw kan brengen. Hij vindt in u geen verborgen hoekje meer waar hij een schuilplaats zou kunnen vinden. Want in uw hart is het door mijn aanwezigheid zo helder geworden, dat hij zich niet meer verbergen kan, want hij schuwt het licht en ontvlucht nog veel meer mijn aanwezigheid.

Wilt u dus de innerlijke vrede bereiken, laat dan alleen maar Mij mijn intrek nemen in uw hart en reinig het van alles wat Mij de toegang nog zou kunnen beletten. En Ik wil u bij dit werk helpen, zodra Ik zie dat u vurig verlangt naar mijn aanwezigheid. Dan wil Ik u de kracht schenken alles te ondernemen om uw hart naar waardigheid in orde te brengen, als woonplaats voor Mij en Ik wil daar vol vreugde intrekken en voor eeuwig bij u blijven. Want dan verlaat Ik nimmermeer mijn kind dat zich eenmaal vrijwillig aan Mij heeft toegewijd.

Amen

BD.7401

30 augustus 1959

Matigheid

U moet een sober leven leiden - al van uw jeugd af aan - en daardoor zal de overwinning van de materie u lichter vallen. U zult geen aardse genietingen begeren en het zal u ook niet moeilijk vallen daarvan af te zien ter wille van geestelijk gewin.

Hoe meer echter de begerigheid gewekt wordt naar aards genot, des te meer heeft de ziel daar tegen te strijden, want ze zal steeds gehinderd worden door aardse begeerten bij het streven naar geestelijk goed omdat haar zinnen gevangen zijn en zich niet makkelijk los kunnen maken van materiële zaken die alleen het lichaam welbehagen verschaffen, maar voor de ziel schadelijk zijn en steeds zullen blijven.

Daarom is het al raadzaam de mensen een bepaald "vasten" aan te bevelen - maar dit vasten bestaat alleen in een beperken van datgene wat de zinnen ten zeerste begeren.

Het is de mens niet verboden om helemaal te genieten, alleen kan hij zichzelf schade toebrengen door de mate waarin, doordat hij dan juist de zinnen ongeschikt maakt om geestelijk goed in ontvangst te nemen, terwijl iemand die overwint, een mens die zichzelf beheersen kan en met weinig tevreden is, makkelijk open staat voor goederen van geestelijke aard, omdat de materie hem niet meer hindert, integendeel hij haar zelf aan zich dienstbaar maakt door zijn wil.

Matigheid kan niemand schaden, maar steeds nuttig zijn, terwijl daarentegen overdaad steeds schade berokkent, en de mens die alleen zijn lichamelijke behoeften stilt en daarom geen maat kent, nooit in het bezit van geestelijk goed zal komen. Zolang de mens zichzelf in bedwang heeft, is er ook bij hem een zich openen voor het toestromen van het geestelijke te verwachten; wordt echter het lichaam overdreven veel bedacht, wat betekent dat elke begeerte vervuld wordt, dan sluit de mens zich af voor het toestromen van het geestelijke, omdat er voor beide tegelijk geen mogelijkheid bestaat - omdat de materie het geestelijke uitsluit - omdat het twee verschillende rijken zijn, die hun eigen deel uitstralen en beide niet tegelijk in het hart weerklank kunnen vinden.

Maar een bepaalde mate is de mens toegestaan, want wat het lichaam nodig heeft om zich staande te houden mag de mens verlangen en zich eigen maken. Maar hoe minder op deze maat een beroep wordt gedaan, des te meer voordeel trekt de ziel daaruit, doordat ze overvloedig bedacht wordt met die goederen die alleen van waarde zijn, omdat ze onvergankelijk zijn en worden meegenomen naar het rijk dat

alleen werkelijk is, dat de ziel betreden kan als ze zich van haar lichaam losmaakt en het hiernamaals binnengaat.

Dan zal ze ontvangen in overvloed, omdat ze tevreden was met weinig, toen haar op aarde alles ter beschikking stond. Dan zal ze zich geen dwang meer hoeven op te leggen, ze zal ontvangen wat ze begeert en ze zal verblijd worden in eeuwigheid.

Amen

BD.7530

24 februari 1960

Bewust werken aan de ziel

Niemand moet er op rekenen dat hem nog lange tijd overblijft om aan zijn ziel te werken, want niemand weet wanneer zijn laatste uur gekomen is. De mens moet zo leven alsof elke dag de laatste is die hem beschoren is. Hij moet ijverig bezig zijn voor het heil van zijn ziel. Hij moet geen dag verloren laten gaan waarin hij niet een werk van liefde verricht heeft. Hij moet zijn naaste met raad en daad bijstaan, hij moet aan zijn God en Schepper denken en tegenover Hem de verhouding van een kind tot de vader tot stand brengen. Elke dag moet hij bidden tot zijn Vader en zich op Hem en zijn genade verlaten. Hij moet zich aan Hem toevertrouwen en Hem om Zijn bescherming en Zijn leiding vragen. Hij moet zich in gedachten verbinden met de lichtwereld, hij moet steeds alleen het goede willen en hij zal dan ook alleen dat doen wat in de wil van God besloten ligt.

De mens kan er veel toe bijdragen dat zijn ziel op aarde snel rijp wordt, wanneer hij maar bewust deze arbeid aan zijn ziel verricht, dat wil zeggen: zich altijd voor ogen houdt waarom hij op deze aarde is en dan steeds zo leeft zoals het beantwoordt aan Gods wil, wanneer hij de geboden van de liefde tot God en de naaste vervult. En hij kan dit elke dag realiseren wanneer het hem er maar om te doen is vooruit te gaan in zijn ontwikkeling, dus zijn leven op aarde in overeenstemming daarmee te leiden. Maar hij moet deze arbeid niet uitstellen, omdat hij niet weet hoe lang hij nog op aarde leeft. Het is hem niet gegeven hiervan op de hoogte te zijn, en zo is het goed, omdat hij anders in zijn willen niet vrij zou zijn. Maar hij raakt ook makkelijk in gevaar als hij lichtvaardig de arbeid aan zijn ziel voor zich uitschuift, er steeds op rekenend dat er nog tijd genoeg is om ernstig aan zijn ziel te denken.

Niemand weet wanneer zijn uur gekomen is - en dat kan u plotseling verrassen - en dan zult u het bitter berouwen wanneer u in het rijk hierna inziet wat u op aarde verzuimde. En veel mensen gaan totaal onvoorbereid het rijk hierna binnen, ze kunnen geen enkele geestelijke vooruitgang aantonen, ze hebben alles verzuimd wat hun deze vooruitgang zou hebben opgeleverd, ze hebben op aarde alleen voor hun

lichaam geleefd, maar nooit aan de ziel gedacht, die alleen voortleeft na de dood van het aardse lichaam. Daarom moet ze ook de gevolgen dragen - te smachten in kweeling en duisternis, of in totale verlatenheid door eindeloze ruimten te dwalen, arm en ellendig en in grote nood. Nog leeft u op aarde en kunt u uw ziel dit verschrikkelijk lot besparen, maar u moet het leven benutten en elke dag en elk uur arbeid aan uw ziel verrichten, die voor u al kan bestaan in een geestelijk gerichte gedachte omdat dan ook lichtwezens u bijstaan en u steeds weer in geestelijk gebied proberen te trekken, wat hun ook lukt als u van goede wil bent.

Denk vaak aan het uur van de dood en steeds meer zult u ook de verschrikkingen van de dood overwinnen, want hoe meer u werkt aan uw ziel des te geringer zal de angst worden in u voor het uur van de dood, want dan bent u er op voorbereid - u leeft bewust en gaat ook bewust en zonder paniek het einde tegemoet dat u steeds weer wordt aangekondigd. Maar wee degenen die onverantwoordelijk van de ene dag in de andere leven, wee dezen wanneer de dag hen verrast die aan hun leven een einde maakt - wee degenen die nooit aan hun ziel dachten en alleen maar voor hun lichaam hebben gezorgd. Of ze vroegtijdig sterven of de dag van het einde meemaken, hun einde zal vreselijk zijn, want de ziel zal het lot moeten dragen dat de mens zelf haar op aarde heeft bereid.

Amen

BD.7736

2 november 1960

Over matigheid en kastijding

Wat u ook bewegen mag om in soberheid te leven - u mag daardoor uw lichaam niet verzwakken, want dat gaf Ik u, opdat uw ziel daarin tot rijpheid komt en u hebt de plicht om te zorgen voor het vat van uw ziel zolang u op aarde leeft. U zult begrijpen dat een verzwakt lichaam niet de taak kan vervullen die het door het lot werd toegewezen, en Ik wil het waarlijk niet dat u uzelf ongeschikt maakt ook voor de arbeid die u aards hebt te verrichten.

En ook uw geestelijke ontwikkeling maak Ik er niet van afhankelijk dat u zich kastijdt, dat u het lichaam onthoudt wat het nodig heeft voor zijn instandhouding, wat dient om het gehard te maken. In het aardse leven worden eisen aan u gesteld die u moet nakomen om ook een bruikbaar lid van de mensheid te zijn. En daartoe hebt u ook kracht nodig, die u steeds weer vernieuwen moet door het lichaam spijs en drank te bezorgen in de juiste hoeveelheid. Maar u moet de perken niet te buiten gaan, want dat is waarlijk niet van nut voor u. Maar u moet ook het lichaam geen gebrek laten lijden en het daardoor verzwakken, want zoiets wil Ik niet, die u

volgens de wetten der natuur geschapen heb, dus het lichaam niet voor niets functies gaf die zijn leven ondersteunen, die ervoor zorgen zolang het mijn wil is.

En u moet mijn wijsheid eerbiedigen die het menselijk lichaam precies zo geschapen heeft als u het nodig hebt om voor uw ziel het opnamevat te zijn waarin ze haar opgave op aarde moet vervullen om rijp te worden voor het geestelijke rijk. Maar bovendien moet er op gelet worden dat u zich houdt aan de natuurwetten, dat zowel een "teveel" alsook een "te weinig" verkeerd is, dat u maat moet houden in alle dingen, maar dat u niet door overmatig kastijden het lichaam ongeschikt maakt voor zijn taak, zoals ook omgekeerd elk teveel uit de boze is en de ziel geestelijke schade kan opleveren. En daarom : houd u eenvoudig aan de natuurwetten en leef eenvoudig en bescheiden en steeds vragend om mijn zegen. En niets zal u schade berokkenen, niets zal uw geestelijk rijp worden beïnvloeden, uw lichaam zal niet voortijdig verzwakt zijn en ook van zekere ziektes zult u verschoond blijven, wanneer u niet tegen de natuurwetten zondigt - wanneer u ook uw lichaam een geestelijke taak toekent en het helpt doordat u het gezond houdt en het niet ontnemt wat het nodig heeft voor zijn bestaan.

En vraag er slechts om, dat u steeds de juiste maat inziet - dat de liefde voor het lichaam niet groter is dan die voor de ziel - vraag erom dat Ik het lichaam steeds de kracht geef zijn taak op aarde te verrichten. En wanneer u zo uw best doet mijn wil binnen te gaan, dan zal ook geen ziekte u meer schrik aanjagen, want dan weet u dat ook deze er alleen maar voor zorgt lichaam en ziel te vergeestelijken. Maar probeer zo'n vergeestelijking niet door kastijdingen te bereiken die in strijd zijn met de natuurwetten, die ook een gezond lichaam ziek kunnen maken, wat dan echter eigen schuld is. Overwin alle begeerten die niet dienen om het lichaam in stand te houden, strijd ertegen, dan leeft u in de juiste maat en uw ziel zal ook rijp kunnen worden. Doch in elke overdrijving schuilt een nadeel voor de ziel omdat de mens door een zekere geestelijke hoogmoed of eerzucht gedreven wordt om iets buitengewoons te presteren ter wille van de rijpheid van zijn ziel. Maar zoals Ik het lichaam geschapen heb, zo moet het u ook dienen. Het lichaam moet gegeven worden wat het volgens de natuurwetten verlangt. Dan zal het ook zijn taak vervullen als vat voor de ziel om deze te helpen rijp te worden en het zal de tijd goed besteden die het volgens mijn wil gesteld is op aarde.

Amen

BD.7803

21 januari 1961

De geestelijke hoogmoed en het gevaar ervan

De geestelijke hoogmoed is het grootste kwaad, want deze te overwinnen vereist de grootste kracht. En daar de mens die geestelijk hoogmoedig is nog geheel en al aan de tegenstander toebehoort, zal hij God nooit vragen om toezending van kracht en hij zal gekluisterd blijven tot zijn hart is veranderd tot deemoed, wat meestal meer dan één gang over de aarde vergt, dus een hernieuwde kluistering in de materie nodig heeft. De geestelijke hoogmoed is zodoende de erfelijke kwaal van hem die uit hoogmoed in de diepte is gevallen. Deze zal zijn hoogmoed ook in eeuwigheden niet opgeven en daarom zal hij pas dan de weg naar de Vader inslaan, wanneer hij zich zo klein en nederig en krachteloos voelt, dat hij nu smeekt om kracht, die hem dan ook geschonken wordt. En zo ook is zijn aanhang die in geestelijke hoogmoed volhardt, die zich niet buigen wil onder de wil van God, die daarom ook geen "God" boven zich wil erkennen, die als mens van de waarde van zijn "ik" zo helemaal overtuigd is, dat hij geen geestelijke onderrichtingen aanneemt, dat hij meent geen hulp nodig te hebben die hem van de kant van een hogere Macht kan worden verleend.

Volledig ongeloof en geestelijke hoogmoed zullen steeds samengaan en omdat de mens geen God wil erkennen, zal hem ook nooit de kracht kunnen toevloeien zich te bevrijden van die erfelijke kwaal en de medemens kan hem niet beïnvloeden, omdat hij denkt verheven te zijn boven alles wat "geloven" vooropstelt, wat in geestelijk gebied oprijst. Deze mensen aan te spreken en hun het woord Gods over te brengen, heeft zelden succes, omdat ze voortdurend onder de invloed van de tegenstander van God staan, die ook zijn aanhang van God gescheiden wil houden, opdat hij zelf niet zwakker zal worden in zijn macht en kracht, die hij in zijn aanhang meent te bezitten.

Er moet grote aardse en lichamelijke nood over een mens komen die geestelijk hoogmoedig is, zodat hij bij zichzelf het gevoel van zwakheid bemerkt, waardoor zijn gedachten zouden kunnen veranderen, hij moet inzien dat hij niets is en niets veranderen kan krachtens zijn menselijke natuur en dit gevoel van gebrekkigheid moet hem tot nadenken aanzetten, dan geeft hij langzaam zijn arrogantie op - om welke reden het een genade van buitengewone betekenis is, wanneer de mens in zulke levensomstandigheden wordt geplaatst waarin hij zich van zijn zwakheid en gebrekkigheid bewust wordt en hij daaruit de consequenties kan trekken. Maar zijn vrije wil blijft steeds gehandhaafd, waarom ook steeds de tegenstander zijn invloed zal uitoefenen en hij dan net zo goed de gedachten kan verwerpen die bij hem opkomen.

Maar er wordt om zijn ziel geworsteld ook van de kant van de lichtwereld om hem voor het lot van een hernieuwde kluistering te behoeden - en wanneer het hun maar gelukt dat de mens voor zijn dood zijn volslagen nederigheid beseft en dat hij nog voor zijn dood een Macht boven zich erkent. Dan kan hij nog in het hiernamaals

verder worden geholpen en hoeft hij niet nog een keer de gang door de gehele schepping te gaan. Dan is het hem gelukt zich te bevrijden van de heerschappij van de tegenstander, ofschoon de ziel in het rijk hierna erg zal moeten worstelen om tot het licht te komen dat op aarde vaak voor haar heeft geschenen, maar niet werd aangenomen. Maar God heeft erbarmen, met iedere ziel en Hij geeft haar niet op. Maar de mens heeft 'n vrije wil en deze alleen bepaalt het lot van de ziel wanneer ze het aardse lichaam verlaat.

Amen

BD.8064

16 december 1961

Innerlijke zelfbeschouwing

Ook u, mijn getrouwen, moet Ik vermanen om ijverig aan uw ziel te werken. Want u draagt allen nog niet rijp geworden substanties in u zolang u op aarde bent. U hebt allen nog meer of minder te strijden met uw aanleg, met allerlei zwakheden en begeerten, en steeds moet u er aan denken dat u al deze substanties moet vergeestelijken tijdens uw leven op aarde. Er zal een altijddurende strijd moeten plaatsvinden en u moet overwinnaar worden. U moet in alle liefde proberen in te werken op het onrijpe geestelijke in u, dat het u met rust laat, dat het zich aansluit bij het verlangen van de geest in u, dat het uw ziel niet meer benauwt en dat deze haar klim omhoog steeds makkelijker kan afleggen zonder daarbij gehinderd te worden.

Ik wil u allen de weg naar de gelukzaligheid verlichten, maar u zult ook zelf aan u moeten werken. U zult uzelf ernstig moeten onderzoeken welke zwakheden en fouten er nog op u drukken. U zult u moeten afvragen of uw ziel nog geboeid is door een of andere begeerte. U zult elk onzuiver gevoel in u moeten bestrijden, elke toornige opwelling in u wegdrukken. U mag geen onedele gedachten uitstralen, u mag geen mens uw liefde onthouden. U moet proberen elk onrecht dat u een medemens hebt aangedaan goed te maken.

Uw denken moet altijd edel en oprecht zijn, wat elke gedachte aan haat en wraak uitsluit. Elk liefdeloos woord moet u vermijden en u moet er steeds aan denken dat u naar mijn liefde, barmhartigheid en vergiffenis verlangt en dus uw medemens hetzelfde schenken. U moet bij al uw denken en spreken weten dat Ik daar zelf van op de hoogte ben en u moet u afvragen of u zich in mijn tegenwoordigheid wel juist gedraagt.

Ik weet dat u allen nog zwak bent, dat de strijd die u tegen uzelf moet voeren wel de zwaarste is. Maar mijn kracht staat u altijd ter beschikking. U hoeft maar een

smekende gedachte tot Mij te richten en waarlijk, Ik zal u kracht doen toekomen en u zult overwinnaar zijn. U zult de onrijpe geesten in u tot kalmte kunnen brengen, ze zullen u steeds meer met rust laten, ze zullen zich matigen en zich houden aan de wens van de ziel om te bedaren en zelf een beroep doen op die kracht voor eigen loutering. Want deze mogelijkheid staat hen vrij, om in het aardse leven zelf rijp te worden en zich bij de ziel aan te sluiten, omdat deze al het rijp geworden geestelijke met zich meeneemt naar het rijk hierna, wanneer ze het aardse lichaam verlaten moet. De ziel zelf heeft uit de tijd van voor haar belichaming nog driften van allerlei aard in zich die ze moet veranderen in het tegendeel. En ook het vleeselijk lichaam brengt haar in het nauw omdat het uit lage geestelijke substanties gevormd is.

Maar de mens heeft ook de mogelijkheid om op al het onreine geestelijke verlossend in te werken, wanneer hij alle slechte eigenschappen die hij in zich heeft probeert om te laten slaan in het tegendeel, tot hij zelf deemoedig, zachtmoedig, vredelievend, barmhartig en rechtvaardig - tot hij zelf liefde is geworden die al die deugden insluit en de mens dan ook geheel rijp geworden het geestelijke rijk kan binnengaan. Onderzoek daarom ernstig aan welke deugden het u nog mankeert. Onderzoek of u deze verandering van uw wezen al helemaal tot stand hebt gebracht. Onderzoek waaraan het u nog mankeert en werk serieus aan uzelf. En u zult heel zeker succes kunnen boeken wanneer u maar ernstig wilt en Mij om het toezenden van kracht vraagt omdat u alleen te zwak bent.

Roep tot Mij in Jezus dat Ik uw wil zal sterken, dat u de wilszwakte zult verliezen, dat Ik u vergeef waar u zondig bent geworden en waarlijk - mijn bijstand voor u is zeker. Want Ik wil dat uw zielen rijp worden en Ik heb waarlijk mijn vreugde aan diegenen die de omvorming van hun wezen tot liefde serieus nemen. Want zodra de liefde u vervult, zullen ook alle lage geestelijke substanties in u vergeestelijkt worden, omdat ze de kracht van de liefde niet kunnen weerstaan. Waar echter deze onrijpe geesten nog werkzaam zijn, daar is de liefde nog niet groot genoeg, ofwel: Ik zelf kan nog niet in alle volheid in u werkzaam zijn en u zult moeten strijden opdat u rein zult worden en Ik mijn intrek bij u kan nemen. En dan bent u ook in uzelf verlossend bezig geweest.

Amen

BD.8281

24 september 1962

Het gevaar van arrogantie

Wie mijn woord ter harte neemt: "U bent allen zondaars" - zal ook in diepste deemoed blijven. Hij zal niet arrogant zijn en ook geen hard oordeel vellen, want het inzicht zelf nog niet volmaakt te zijn, zal hem er steeds aan laten denken dat hij

een zwak mens is die mijn kracht en versterking nodig heeft en hij zal met een deemoedig hart tot Mij komen en Mij erom vragen. Wie daarentegen van zichzelf en zijn eigenwaarde overtuigd is, diens wezen zal hoogmoed verraden, die zal zich boven zijn medemensen verheffen en deze aanmatiging zal zich uiten in geringschatting van anderen, in liefdeloos oordelen en in de mening een hoger weten te bezitten en daardoor ook geen onderrichting meer nodig te hebben, of deze nu van aardse of geestelijke aard is. Steeds zal de arrogante mens geloven dat niveau bereikt te hebben vanwaar hij op de medemensen kan neerkijken.

En de verwaandheid die hem in de diepste diepte liet neerstorten, is waarlijk deel van mijn tegenstander, want hij verhief zich boven Mij, zijn God en Schepper en van de geschapen wezens trok hij een grote schare met zich mee de diepte in. Aan al deze gevallen wezens kleeft nog veel van de arrogante geest wanneer ze als mens hun laatste wilsproof moeten afleggen. En de verwaandheid is een teken van onvolmaaktheid, dat heel bedenkelijk is, waartegen de mens nu moet strijden in het aardse leven, tot hij geheel deemoedig wordt tegenover Mij en zich dan ook tegenover zijn medemens niet groter zal voordoen dan hij is, maar het volste begrip heeft voor diens zwakheden, omdat hij zelf zijn eigen onvolmaaktheid inziet.

Bij een juiste band met Mij hoort echter diepste deemoed en zodra de mens bekend dat hij zondig is en zich als zodanig ziet, zal hij ook tot Jezus Christus zijn toevlucht nemen en Hem smeken hem vrij te maken. De deemoed zal hem met innigheid laten roepen tot Hem en hij zal genade vinden voor Zijn ogen, want "de deemoedige schenk Ik mijn genade". En geen mens kan van zichzelf aannemen dat hij volmaakt is zolang hij op aarde leeft. Hij kan alleen een hogere graad van inzicht bezitten, maar juist dit zal hem steeds deemoediger laten worden, omdat hij de grootte van zijn God en Schepper beseft en de oneindige liefde die deze God en Schepper Zijn schepselen schenkt, die het schepsel wel onuitsprekelijk gelukkig maakt maar hem niet verwaand laat worden.

Arrogantie is steeds nog een teken van gebrekkig inzicht, want de tegenstander probeert het licht te verduisteren. De tegenstander heeft nog vat op de mens wanneer deze overtuigd is van zichzelf en zijn eigenwaarde. U allen hebt nog erg te strijden tegen dat euvel, want steeds weer zal mijn tegenstander u een verkeerd gevoel van meerderwaardigheid inblazen. Hij zal steeds weer de kunst verstaan een zwakke plek te vinden waar hij in u een gevoel van eigendunk kan wekken. En u moet daarom op uw hoede zijn en elk gevoel van verwaandheid in de kiem trachten te smoren, want altijd moet u eraan denken dat uw Heiland en Verlosser Jezus Christus de weg van de diepste deemoed is gegaan om juist voor uw val door hoogmoed verzoening tot stand te brengen. U moet aan Zijn kwellingen en lijden denken die die verzoening van Hem eiste. En u moet weten dat uw gang over de aarde het gevolg is van die val in de diepte die de hoogmoed veroorzaakt heeft.

De terugkeer naar Mij kan alleen over de weg van de deemoed plaatsvinden en de weg over de aarde moet u dit inzicht brengen dat u zwakke hulpeloze wezens bent die mijn liefdevolle hulp nodig hebben om weer omhoog te klimmen en die Mij steeds maar weer om hulp moeten vragen als ze de weg over de aarde met succes willen afleggen. Wie echter nog een arrogante geest heeft, is nog ver van Mij en zal Mij ook moeilijk vinden. Want in hem kan zich ook niet de ware liefde ontplooiën die de naaste omvat, maar hij zal zich in zijn verwaandheid verre houden van hem die hij liefde moet schenken. En daar een mens alleen maar rijp kan worden door een leven in liefde, zal de arrogante mens geen geestelijke vooruitgang boeken, maar op hetzelfde niveau blijven staan, als hij tenminste niet helemaal wegzinkt omdat mijn tegenstander hem nog gekluisterd houdt.

Strijd daarom tegen deze kwaal en oefen op uzelf scherpe kritiek uit, dan zult u fouten ontdekken die u klein laten worden en u zult afdalen van de troon die u voor uzelf hebt opgericht in het verkeerd taxeren van uw betekenis. Alleen de deemoed zal u rijp laten worden, want dan zult u genaden van Mij ontvangen in overvloed. Ik zal Me zelf over u ontfermen, want in de deemoed komt u dicht bij Mij. En uw gebed tot Mij zal innig en vol overgave zijn en Ik zal uw verzoek inwilligen. Ik zal u naar Mij toe trekken als mijn kinderen, want u hebt u dan definitief afgescheiden van mijn tegenstander - die tot mijn tegenstander werd omdat hij zich verhief boven Hem uit wiens kracht hij was voortgekomen.

Amen

BD.8523

9 juni 1963

Voorwaarde om de voltooiing op aarde te bereiken

Bedenk, mensen, dat u zwak bent zolang uw ziel nog in het vlees op de aarde leeft en dat u daarom te allen tijde kracht bij Mij moet vragen, als u uw doel, de voltooiing, nog op aarde bereiken wilt. Want pas de kracht van Mij zal uw wil sterken, die nog zo lang zwak is als de tegenstander nog op de mens kan inwerken omdat hij nog niet voltooid is. Juist uw wil zal hij steeds zwak maken. En voor de versterking van uw wil ben Ik zelf aan het kruis gestorven en daarom moet u een beroep doen op de genaden die voor u verworven zijn: kracht en versterking van uw wil.

En de zwakheid van uw wil zal steeds daarin tot uitdrukking komen, dat u nog niet in staat bent u helemaal van de aarde los te maken. Weliswaar staat u nog midden in de wereld en moet nog aan alle eisen voldoen. Er is echter een onderscheid, of u alleen plichten vervult of zelf nog de aardse vreugden genieten wilt; of uw hart zich al helemaal heeft vrijgemaakt van wereldse wensen, of nog aardse verlangens heeft.

Want dan is uw wil om geestelijk voltooid te worden nog zwak, hij geldt niet onverdeeld Mij en het verlangen u met Mij aaneen te sluiten. U doet steeds nog concessies, maar u moet nu "geweld" gebruiken, u moet ernstig proberen te bereiken dat u zich losmaakt van de wereld, waartoe u kracht nodig hebt waar u steeds weer om moet vragen en die u ook steeds zult krijgen. Uw ernstige wil is dus doorslaggevend, waarheen hij zich wendt, naar Mij en mijn rijk of naar het rijk van mijn tegenstander. En nu is weer de graad van uw liefde bepalend, aan welke richting uw wil de voorkeur geeft, want waar liefde het hart vervult, daar zal Ik en mijn rijk steeds begerenswaardiger zijn voor de mens dan de aardse wereld.

Onderzoek daarom eerst in hoeverre u de eigenliefde al overwonnen hebt, in hoeverre u van onbaatzuchtige naastenliefde vervuld bent, want deze is hetzelfde als de liefde tot Mij. Alleen deze liefde brengt de aaneensluiting met Mij tot stand, niet het pure verlangen naar Mij dat ook slechts een zekere eigenliefde kan zijn om het hoogste genot van de meest zalige gemeenschap met Mij te kunnen verkrijgen. De ware liefde tot Mij wordt echter pas bewezen door onbaatzuchtige naastenliefde en deze alleen verhoogt de graad van de liefde. Zolang u voor uzelf nog kleine vreugden begeert, moet u ook kleine vreugden voor uw naaste proberen te bereiden, maar nooit uit berekening op aards of geestelijk succes, maar innerlijk gedreven door het verlangen geluk en vreugde te bereiden. Zulke onbaatzuchtige liefdebetuigingen zullen uw wezen veredelen. U zult er zelf uw geluk in vinden vreugde te bereiden, de liefde zal in u steeds sterker worden en in dezelfde mate zal de liefde voor de wereld afnemen. En daarom moet u zich ernstig rekenschap geven of u uw naasten bemint zoals uzelf.

Uw voltooiing is alleen van de graad van de liefde afhankelijk die u op aarde bereikt. En u zult eerst dan als kinderen Gods kunnen worden bestempeld, wanneer u uw medemensen respecteert als eveneens uitgegaan van de Vader en hun daarom ook de liefde betoont die de ene broeder voor de andere voelt en die hem alles geeft wat hij zelf zou wensen te ontvangen. Onderwerp de liefde tot de naaste altijd aan ernstige kritiek en werk aan uzelf. Vraag aan Mij de kracht en u zult ook uw doel bereiken, maar uit eigen kracht vermag u niets. Maar Ik wil dat u het hoogtepunt van uw voltooiing op aarde bereikt, dus zal Ik u ook helpen op elke manier, zodra uw wil maar serieus is. Maar geweld zult u steeds moeten gebruiken, zolang de wereld u nog in haar ban houdt. Kon u zich toch maar van de wereld losmaken, dan zou het bereiken van het doel u steeds lichter vallen en u kunt dan terecht zeggen: "Mijn juk is zacht en mijn last is licht". Dan hoeft u geen geweld meer te gebruiken, want dan bent u vervuld met kracht en het streven van uw wil is alleen maar op Mij gericht. Want de liefde in u is de kracht die ook alles bereikt. En u zult ook begrijpen dat de liefdevolle mens ook volkomen deemoedig is, wat dan ook in zijn gedrag tegenover de naaste tot uiting komt die hij die liefde geeft.

Vergeet nooit dat de liefde tot de naaste de graadmeter is, dat u uw liefde tot Mij door onbaatzuchtige naastenliefde moet bewijzen. Want "hoe kunt u Mij beminnen, die u niet ziet, wanneer u uw broeder niet bemint, die u ziet?" En zo kan uw wil wel op Mij gericht zijn en die garandeert ook dat Ik u vastpak en niet meer laat vallen, maar de graad van uw voltooiing bepaalt u zelf, maar steeds alleen door de graad van liefde tot uw naaste. Maar u kunt deze bereiken wanneer u maar serieus uw wil schikt onder de mijne. En dan zult u steeds denken, handelen en willen zoals Ik zelf en u zult zeker ook uw doel bereiken op aarde, dat u zich met Mij verenigt om nu ook eeuwig gelukkig te zijn.

Amen

BD.8571

27 juli 1963

Het doel van het bestaan op aarde als mens

Beschouw uw bestaan als mens alleen maar als een korte fase van een eindeloos lange ontwikkelingsperiode, die echter van ontzaglijke betekenis is, omdat u in deze korte tijd een wilsbeslissing zult moeten nemen die uw lot in de eeuwigheid bepaalt. Want u zult deze ontwikkelingsgang tot een goed einde kunnen brengen maar deze ook weer eindeloos verlengen, wat voor uw ziel - het eigenlijke ik van de mens - gelukzaligheid of kweeling betekent, en u dit zelf, als mens, beslist.

U, mensen denkt daar weinig over na, maar de tijd van het leven op aarde gaat snel voorbij, en de uitslag van het bovenstaande zal zich nu doen gevoelen. Steeds weer wordt u ervan in kennis gesteld en toch schenkt u maar weinig aandacht aan wat u gezegd wordt, anders zou u bewust leven en er uw best voor doen het ware doel na te streven. U zult dan echter ook moeten geloven aan een God en Schepper, aan wie u uw bestaan dankt en u zult met Hem de verbinding tot stand moeten brengen, dan zal u ook de kracht gegeven worden voor een leven op aarde volgens Zijn wil.

U zult op de hoogte moeten zijn van deze God en Schepper om u onder Hem en Zijn wil te stellen. En u zult moeten weten hoe het met uw bestaan als mens gesteld is om nu ook in overeenstemming met het doel op aarde te leven dat wil zeggen: het doel te bereiken waarvoor u op aarde bent. En u wordt daarover niet in onwetendheid gelaten, steeds weer wordt u de wil van God bekend gemaakt, het doet er niet toe op welke manier dit gebeurt. Want God spreekt tot de mensen, Hij spreekt ze rechtstreeks aan, zodra daar de voorwaarden voor gegeven zijn. Of Hij geeft de mensen opheldering door bemiddelaars. Maar nooit laat Hij de mensen zonder kennis van Zijn wil omdat ze door deze kennis hun leven op aarde op de goede manier leiden en dus hun ontwikkeling kunnen voltooien, zolang ze op aarde vertoeven.

Maar ze kunnen ook niets willen weten van welke opheldering dan ook, ze kunnen zich verwijderen van God, ongelovig worden en geen diepere motivering van het leven op aarde accepteren. Ze kunnen menen zelf enkel en alleen bewoners van een schepping te zijn, wier leven alleen maar doel op zichzelf is en zich slechts vanuit dit gezichtspunt met hun leven bezighouden. En ze zullen dan ook niet de wil van God laten gelden, die een leven in liefde verlangt, integendeel zal hun eigen wil, die alleen op eigenliefde berust, het voor het zeggen hebben, die enkel voor zichzelf het grootst mogelijke genot zou willen bereiden en steeds alleen aan zichzelf, maar nooit aan zijn medemens zal denken.

Zo'n mens denkt helemaal verkeerd en hij zal ook nooit of te nimmer zijn doel op aarde bereiken, wanneer hij niet verandert. Hij zal zijn aardse leven tevergeefs afleggen en zijn ziel een verschrikkelijk lot bereiden. Dit kan hem echter ook niet verhinderd worden daar hij een vrije wil heeft, maar hij wordt op geen enkele wijze benadeeld, wat het inzien van de waarheid betreft, want op een of andere manier wordt die hem altijd toegebracht en hij hoeft alleen maar het juiste standpunt daartoe te bepalen en zijn ziel zal dan ook het juiste voordeel daaruit trekken. Maar juist het innemen van dit standpunt zal hij achterwege laten en hij zal zich tevreden laten stellen met datgene wat hij met zijn aardse zinnen vatten kan, met de wereld en haar goederen - en hij zal zich er door gevangen laten nemen en geen stap vooruit gaan in zijn ontwikkeling, omdat daar elke voorwaarde voor ontbreekt, zoals liefde en een innig band met God, waardoor hij tot innerlijk inzicht zou kunnen komen en waarvan zijn juist gerichte wil zou getuigen.

Maar de wil van de mens is vrij en moet ook vrij zijn tijdens het leven op aarde, opdat hij kiezen kan en eens weer de mogelijkheid heeft zijn oorspronkelijke staat binnen te gaan en weer te worden wat hij was in het allereerste begin. Want hij zou eeuwig niet de hoogste gelukzaligheid bereiken als hij een onvrij wezen zou blijven en niet vanuit zichzelf de weg naar God zou kunnen opgaan, die hem deze hoogste gelukzaligheid garandeert. Alles wat uit Hem vrij is voortgekomen, moet in deze vrijheid verblijven en naar Hem verlangen, dan zal het ook grenzeloos gelukzalig zijn en blijven.

Deze door God geschapen wezens hadden eens deze vrijheid weggegeven en ze waren gedurende eeuwigheden ongelukkig. Maar eens geeft God hun de vrijheid terug, maar alleen met het doel definitief naar Hem terug te keren, met het doel vrij te kiezen voor of tegen Hem. Daarom is het leven op aarde als mens zo buitengewoon belangrijk en toch wordt dit niet werkelijk beseft. Van de kant van de tegenstander wordt de mens nog veel onder het oog gebracht als voornaam en waard om naar te streven, zodat het denken van de mens in verwarring raakt en hij nu alleen probeert te zorgen voor zijn lichamelijk welbehagen, de ziel echter helemaal buiten beschouwing laat en daardoor het doel van zijn leven op aarde niet bereikt.

Maar hij wordt ook steeds weer opmerkzaam gemaakt op de zin en het doel van het aardse bestaan. En eens zal hij zich moeten verantwoorden, omdat ieder mens er eens op wordt gewezen dat hij vanwege een doel op aarde is. En wie dit doel serieus probeert te doorgronden, die zal daarover ook opheldering worden verschaft, hij zal in alles wat hem overkomt een wijze leiding kunnen herkennen, en geeft hij hieraan gevolg, dan zal hij ook waarlijk tot het inzicht komen omtrent het doel van zijn leven op aarde en hij zal zijn best doen dit te vervullen, hij zal, bewust van zijn verantwoordelijkheid, zijn leven leiden en ook spoedig zijn God en Schepper onderkennen en leren liefhebben.

En dan leeft hij zijn aardse leven niet tevergeefs, hij zal innerlijk rijp worden en ook spoedig het juiste doel bereiken: de vereniging met God door de liefde. En hij zal de betekenis van het leven op aarde inzien en alles doen om een ontwikkelingsperiode af te sluiten, zodat hij vrij wordt van elke vorm, van elke keten en binnen kan gaan in het rijk van het licht en gelukzaligheid, wanneer zijn uur gekomen is.

Amen

* * *